

OOSTERLEEK ('t Schooltje)

Hoe was het in en bij mijn school te Oosterleek in mijn periode.

Er waren twee lokalen. In het eerste lokaal waren de eerste, tweede en derde klas onder leiding van juffrouw Taanman ondergebracht. In het tweede lokaal zaten de vierde tot en met zevende klas onder leiding van meneer Steggerda.

Het speelterrein van de laagste drie klassen was het schoolplein en onder de kastanjabomen voor de kerk. De grotere jongens en meisjes speelden op de rijweg. De grensbepaling was daar vanaf de woning van mevrouw Dekker-Klaver tot en met het oprijpad van het café aan de westzijde. Uitgezonderd in de hoepeltijd. Dan mochten we ook gebruik maken van de kluit tot boven aan de dijk.

We hadden vaak achtergrondmuziek waar we geen hinder van hadden. Niet van de radio, die bestond aanvankelijk nog niet, maar van de zaagmachine van de timmerman Jb Smak, die naast de school woonde. We wisten dus wanneer hij niet op karwei was ergens in het dorp.

Het eerste schoolreisje dat ik meemaakte in de eerste klas in 1922, was dat we met paard. en wagen naar de Nadorst in Hoorn reden. Dit café lag aan de verkeersweg van. Hoorn naar Westerblokker, aan het einde van de Holenweg waar nu de spoorbomen zijn van de stoomtram Hoorn-Medemblik. De andere hoofdverkeersweg naar Enkhuizen was er toen nog niet. Achter het café lag een prachtige speeltuin en de stoomtram reed er vlak langs, dus maakten wij voor het eerst kennis met genoemd trammetje, dat gelukkig nog altijd bestaat.

De volgende schoolreisjes waren later altijd met de bus van de ondernemers Kok en Meurs naar Bergen dan Zee, Schoorl, Artis, enz..

In 1923 vierde Koningin Wilhelmina haar 25 jarig regeringsjubileum. Het zou overal in ons land gevierd worden. In onze gemeente kwam men op het idee een grote optocht te houden met paard en wagens, die iets moesten uitbeelden.

Er werd in Oosterleek druk vergaderd en men kwam tot het besluit dat de school zich zou presenteren met een wagen die Sneeuwwitje en de Zeven Dwergen voorstelde. Grietje Dekker zou de rol van Sneeuwwitje vervullen en er moesten uit de drie lagere klassen 7 dwergen gekozen worden. Ik zat in spanning of ze ook mij zou kiezen en dat lukte inderdaad. Er werd een prachtig versierde wagen gemaakt en op een praalbed lag Sneeuwwitje geheel in het wit. Het bed was omhuld met glas. De zeven kabouters stonden rond het bed geschaard. Op korte afstand van het praalbed stond de koning in een prachtig paars kostuum. Het was Willem Molenaar. Zo reden wij van Oosterleek naar Wijdenes. In Wijdenes reden we voorbij het bullen huis, waar de familie De Jonge nu woont. Daar woonde Siemen Meurs. En ik hoor het Siemen nog zeggen: "dat moidje loit zeker te sleipe", oftewel in het Nederlands vertaald: dat meisje ligt zeker te slapen. Het was een onvergetelijke dag met een grote deelname van diverse wagens. Het was jammer dat er toen nog zo weinig fototoestellen waren.

Wat beleefden we nog meer in het begin van de schoolperiode. Het fijnste wat je overkwam was te kunnen lezen. Tegenwoordig heeft men. een andere methode, maar wij leerden het met losse letters op een plankje.

Wat de spelletjes op het plein betreft, waren er altijd bepaalde periodes die zomaar verschenen. O.a. de knikkertijd, tolleren, staven (dan moest je iemand tikken die dan niet verder mocht lopen). Of het scheren, dan moesten een paar kinderen door een sliert kinderen zien te glippen. Of het petjeballen. Dan legde ieder zijn pet of muts tegen het hek op een rij. Om de beurt rolde je een bal in iemand zijn hoofddekseel en die kreeg een steentje voor straf. Drie steentjes betekende dat je er uitgewipt werd tot er

een kampioen overbleef. En dan had je nog de periode van de klepperhoutjes. Onze school moest eens de kleppermars spelen bij een festiviteit bij het gemeentehuis in Wijdenes